



Redactor responsabil :  
**IUSTIN ARDELEAN.**

Abonamentele se fac,  
plătindu-se naainte în  
**Oradea-Mare.**

Ese în fiecare Duminică.  
PREȚUL:  
Pe 1/4 de an 1 fl. 50 cr.  
Pe 1/2 de an 3 fl. — cr.  
Pe un an 6 fl. — cr.  
Pentru România și  
străinătate, un an 20 fr.

**Maî nouă.**

Se svonește, că nóuele bancnote vor purta și inscripție românească. Nu credem însă, că ungurii să se învoiască la așa ceva, fără e mai mult ca sigur, că banca archipăsărească va esmite niște bancnote, cari vor purta numai inscripție românească, și de beneficiile cărora numai abonații „Vulturului“ se vor bucura :

Iată una de probă :



### Din filosofia d-nului sergent Matraguna.



*Sergentul*: Infanterist Miculă!

*Micula Strémbă*: Herrr!

*Sergentul*: Ce pôte simți acel soldat care nu ascultă porunca mai marelui seș?

*Micula*: Șcintez cu plicare, ma rog la domnu strajameșter, *mustrare sufletească*.

*Sergentul*: Aș, măgarrule, *palma strajameșterului*.

\*

*Sergentul*: Infanterist Miculă!

*Micula*: Herrr!

*Sergentul*: Mâne veș sta la raport.

*Micula*: De ce?

*Sergentul*: De ce? Fiindcă aș dimineață ai zbie-rat ca un *măgar*, vrënd a *mă imita pe mine*.  
Marrrrșș !!!

### Un canon greș.

(Din teribilele amintiri ale unui raportor.)

Sunt mai mulți ani de atunci.

Sedeam în odaia încălzită, lângă cuptorul roșu, întins comot în un fotel și fumând o țigară „Havanna”. Frunzăriam tocmai prin o carte. Era studiul critic asupra lui Michail Eminescu, pe care mi-l dăruise ênsuși autorul în un acces de marinimositate.

Acesta e obiceiul meș: o țigară bună și o carte cel puțin tot atât de bună.

Michail Eminescu! Studiș critic!

— Bun! — gândeam în mine plin de voie bună — o carte, de apariția căreia numai bucura te poți.  
Începuș decș a o cetș cu fața rotundă de satis-

facție... cetșam, cetșam și fața-meș devenșa tot mai lungă, tot mai lungă de desamăgire. Era ôre în adevêr un studiș critic și nu un concept greșit de predică... Privș titlul din noș și nu încăpea îndoială, sta dôră tipărit lămurit pe el: *stu-di-u cri-tic*!

Mș-am luat inima 'n dinși și am continuat... Am ajuns în sudôrea feșii până la pagina 40, dar mai departe n'am mai avut forța de a cetș. Românul e lung răbdător, dar și răbdarea lui are capêș odată. Cu un avêș am aruncat tot studiul în colșul cel mai îndepărtat al odăii. Un munte de aur sê-mș fi dat cineva și n'aș fi fost în stare sê mai cetesc nici dêuș șire.

— Bă-tu-'l-ar sê-'l fi bă-tut de stu-diș a-fu-ri...

Sum crești bun și nu-mș eșise încă întreaga înjurătură din gură, când î-mș și părea deja reș de mânia mea.

Era chiar o ș de Joș. Vinerea spovedea de regulă părintele protopop. M'am hotărșit dar să mă spovedesc.

Măhnit în suflet m'am dus la el, i-am spus pecatul meș, î-am spus, cum am ajuns sê-'l comit și 'l-am rugat de deslegarea lui preșească.

— Fiule! — î-mș șise atunci părintele, punêșdu-șș mâșile cu blândêș pe capul meș — fiule! pecatul teș e mare și greș, dar bunul Dumneșeș iartă celuia, care se mărturisește cu adevêrată părere de reș.

— O, te rog, părinte, î-mș pare fôrște reș de fapta mea, dar dă-mș orș-ce canon.

— Drept canon veș avea, fiule, sê ceteshș încă odată studiul respectiv, dar până la sfêșșit!

— Părinte! — esclam eș atunci desperat — d-ta ești un adevêrat barbar!

**Chloroform.**

### Lumpacius Vagabundescu.

— Despre amor, cășătorie și femeș. —

— Fugș amice, când femeea începe a plâșge. Lacremile, ce-ș drept, denôtă o inimă bună — dar' batista cu care î-șș șterge lacremile tu trebuie sê-o plătești.

— Bărbatul care iubește, comite chiar și crime, femeea care iubește, chiar și — ne-precaușil.

— Trebuie sê fie grozav pentru o câștăreașta, sê observe că începe a-șș perde vócea. Dar' și mai grozav, când nu o observă — pentru noi, biești ascultători.



— «Și deacă doi inși fac aceeași, totuși nu e una și aceeași» — a țin soțul cătră amicul seu de casă, când 'l-a dat pe ușă afară.

— Nu în aceea zace greutatea, să mori pentru o femeie, ci în a afla o femeie deamnă de a muri pentru ea.

— Căsătoria e ca pressa. În ambele de multe ori garanții sunt nevinovați de articlii ce poartă numele lor.

— Femeea de multe ori numai de aceea se duce la băi, ca să se recreeze — bărbatul.

— Nisuița fiecărei mame e să deie ficei sale o creștere atât de bună, ca să fericească un bărbat — și în adevăr multe fete primesc o creștere atât de bună încât fericesc chiar și pe mai mulți bărbați.



## Humor particular.

### I.

Pre un delicvent i-l duceau să-l decapiteze. Pe drum sermanul erumpe deodată în hohote de ris.

— De ce riți cu atâta poftă? — îl întrebă călăul uimit.

— Dar cum păcate să nu rîd, când mă gândesc, că ore unde să-mi pun pălăria, deacă î-mi luați capul?

### II.

Unui lucrător la drumurile de fer i trecuse trenul preste un picior, și-l ampută acuma...

Cum tăia medicul, lucrătorul începe a zimbî și apoi deodată a rîde.

— Dómnice — i țise medicul — nu știu ce poți afla aci de ris!?

— În adevăr comic! — respunde lucrătorul ținându-și folele de ris — dar' nu veți, că-mi tai piciorul cel *sănătos*?

## Jurământul lui Ițig.



Judecătorul : Țară ai înșălat, mă Ițig!

Ițig : Să urbesc de ochiul stâng, deacă am înșălat.

Judecătorul : Dapoi că și așa ești orb de ochiul stâng.

Ițig : Eee, drept, pardon, uitasem ; atuncî dară să ved cu el la moment, deacă am înșălat.

## La conscripția generală.

Oficiantul : Numele ?

Țăranul : Gligor Mătăhulă.

Oficiantul : Născut ?

Țăranul : Da.

Oficiantul : Născut ???

Țăranul : Da, firește că m'am născut, altmintrelea n'aș fi acum aici!

## Prompt.

Stăpânul : Ioane, grăbește la gară și veți când pleacă trenul de seara!?

Ioan (pleacă, iar după trei ore vine îndărăpt) : Am venit stăpâne!

Stăpânul : Dar unde ai stat atâta vreme, ștregarule ?

Ioan : Mă rog la Măria-Sa, a trebuit să aștept cam mult, căci trenul numai mai nainte a plecat.

## Pururea «geșeftul».

Kümmspitz : Nă! Pinchas-leben, cum esthe mulțumit thu cu soția tho?

Pinchas Goldenkrach (insurat cu o femeie bogată) : Mulțumesc! Adoce procent foarte frimos.



## Ambițioasă.



*Servitoarea:* Sărut mâna dămnă, de ce nu permiteți să mă cerceteze soldatul meu din când în când?

*Dămna:* Pentru că nici eu nu sum mai puțin ca colonelul garnisonei, iar el încă n'ar permite, că d-ta să-ți cercetezi soldatul din când în când în casarmă.

## Trăiască reuniunile de temperanță.

(Din teribilele amintiri ale unui raportor.)

În taină injuram redactorul, care me trimisese aci, ca să raportez despre adunarea reuniunii de temperanță — și în gând i pofteam să fie el în locul meu. Deja trei păhare de apă și dămna casei m'î oferă deja al patrulea.

Priviam în jur și nu vedeam decât fețe îndestulite. Părintele, presidentul reuniunii, preoteasa presidenta ei, ficiorii părintelui, secretarii ei, toți erau veseli și mâncau cu poftă, numai eu eram posomorit și nimic nu-mi țignia. Apă, apă, nimic decât apă. După masă părintele eși să facă o plimbare în grădină cum făcea fiecare și, ficiorii asemenea eșiră la câmp — numai eu stam singur cu preoteasa.

„Ascultă, nepoțele“, — începu la o vreme dămna casei — crede-me, că m'a durut să te ved, cum din cauza apei ai perdut și pofta de mâncare. Noi suntem fruntașii reuniunii, și dacă noi n'am da exemplu bun, cum se prospereze reuniunea noastră . . . Și apoi părintele, de i-ași permite să beie răchiu, o ferit'a sfântul! Nu veți cât de bine prospiciază lângă apă?! Eu însă sum bătrână,

## Între doi cerșitori.

*Cerșitorul I.* Dămne cum aș dori să am o sută de zloți.

*Cerșitorul II.* Atunci m'î-ați da și mie dece zloți?

*Cerșitorul I.* Ba.

*Cerșitorul II.* Dar barem un zlot totuși m'î-ați da.

*Cerșitorul I.* Nici atâta.

*Cerșitorul II.* Dar barem o țiră de răchiu m'î-ați plăti totuși.

*Cerșitorul I.* Al dracului de leneș ce ești, dar tu de ce nu-ți ieși osteneala ca să-ți dorești o sută de zloți?!?

## Monologul unui cerșitor.

N'am nimic în contra, că unul să fie bogat, celalalt sărac, unul să dispună de toate, celalalt de nimica, unul să poruncească, celalalt să asculte, — dar de ce să fiu totdeauna eu „celalalt“? . . .

## Pentru ce e fericită.

*A.* Cine e dămna aia colo pe trotorul de dincolo?

*B.* Acea e o văduvă bogată și fericită.

*A.* Sigur că e fericită deacă e bogată.

*B.* Greșești, frate, nu pentru că e bogată e fericită, fără pentru că — e văduvă.



eu am lipsă de ceva leac să me întăresc — și dămna preoteasă privind mai întâiu cu băgare de seamă prin fereastă în grădină, scose de sub pat o sticlă de răchiu de prune! Un sfert de cias mai în urmă m'î îndreptam vesel pașii spre grădina, unde se preumbla popa.

Abia am fost ajuns la el, când me luă la o parte și făcându-mi semn să nu strig me duse în un șopru, unde de sub o căpiță de fân scose o ploscă de răchiu!

— Bea nepoțe, — î-mi dăse părintele zimbând, bând însuși mai întâiu o inghițitură sdravenă și intinzindu m'î apoi sticla. — Bea și nu te uita, că e numai o ploscă. Vecinul din colț m'î o umple din nou, când e golă . . . Dar griji să nu te vază preoteasa! Ști cum sunt femeile, ce ar' fi dacă ar putea bea și răchiu. Nu veți, că și așa creapă de sănătate!

— Bravi omenii mai sunt temperanțiștii acestia — gândeam în mine făcând plin de voie bună o mică plimbare cătră fenașul, unde lucrau ficiorii. Sermanii — m'î dăceam, gândindu-me la munca lor. — Trebuie să muncească șiua întreagă și unica lor recreație e apa golă.

Ficiorii m'î făceau încă de departe semne și apropiindu-mă veți cum din o brazdă ridicau un mic butoiăș.

— *Vino vere* — mă strigau încă de departe. Te-am compătimit ađi la masă, dar n'am avut ce face. Aci în-ă te poți recrea nițel — butoiășul e plin de răchiu ! Bea, dar să grijești de bătrâni ! Ști cum sunt bătrâni, toți au câte o idee bizară . . . Noi însă suntem tineri, voim să petrecem nițel. Bea vere ! — și toți trei goliam pähare după pähare.

Așa răchiu bun, ca la aceasta adunare a reuniunii de temperanță rar am mai mai beut, așa chef rar am mai tras și de aceea de câte ori aud vorbindu-se de reuniuni de temperanță, î-mi ridic plin de respect pălăria și mă închin și apoi strig :

«*Trăiască reuniunile de temperanță !*»

**Moderatus.**

### O c u n o ș t e.



*Cavalerul* : Te iubesc din inimă, scumpă domnișoră și aș dori să te iaă de nevastă.

*Cuconița* : Cum, d-nule, că încă nici nu mă cunoști bine ! ?

*Cavalerul* : Greșești, d-nișoră, căci dora frate-meu e conducătorul cărților funduare.

### Din pițigăturile vecinului Irimie în crișma satului.



Hahaha !

Auđit'ați voi, ce a pățit cumetrul Vasilie de preste drum ? În săptămâna trecută a fost la Peșta, s'e-și v'ndă niște cai. În piață a zărit deodată o casă mare, la care zideau mai bine de o sută de lucrători.

— Ce-o fi casa haia, domnule ? a întreat cumetrul de un domn care se preumbla pre acolo,

Domnul, bagseamă ca s'e-și bată joc de noi români, i-a ăis :

„O casă de nebuni pentru voi rumuni.“

— Așa am crezut și eu, că va fi pentru noi români — a răspuns atunci cumetrul Vasilie, — căci pentru voi unguri or fi prea mică.

Hahaha !!!

\*

Hahaha !

— Ști tu rumunye, ce deosebire între voi rumun și noi ungur ? — a întreat erii notaresul din C. de Ilie alui Tóder : Noi ungur cuminte, iar voi rumun prost !

— De, așa o fi — i-a răspuns Ilie. — Dar și Măria Ta, ce deosebire e între f'en și paie ?

— Nu, rumunye.

— Veđi, domnule notareș, și aceasta o știe fie care — bou !

Hahaha !

### Din vieța de student.

Iarăși ne ajunsese odată nemilosul *«ultimo»* — constringându-ne să răm'nem acasă. Cutia de ciai era golă, zăharul pre sf'șite și pungile stórse. Ca de obicei eram tot cei vechi : Camil, Ghiță, Costache, Doftorul, Dinu, Pițulă și Bănățeanul. Ședeam povestind și așteptam să fiarbă apa, să ne putem face încă un

ciai. Când n'ai bani — visezi de bani. Așa și noi din vorbă 'n vorbă ajunseserăm să visăm de milioane.

— Știți una băieți — ăise Ghiță deodată, fiind vorba de visate — haid' să vedem c'ne-și p'ote visa comori mai mari. Dar' fiecare vis trebuie să fie diferit.

Hm ! e greu lucru să dai fantasiei un av'nt măreț, când n'ai înaintea ta decât o ciaiă de ciai — dar' ca să ne treacă de timp ne învoiram și preste odaia întregă se întinse din nou liniște.

Ghiță i-și prinse ultima țigaretă și sufla cercuri de fum în aer, Camil le urmăria cu privirea, cercând p'ote acolo un motiv, Costache desemna pre masă tot feluri de figuri înmoindu-și degetul în ciaiul, ce-l v'rsase Bănățeanul, pun'ndu-și c'olele pre masă și răzim'ndu-și capul în mâni ca „se-î vină mai bine ideile“, Pițula sorb'ia liniștit ciaiul și în gânduri lua deja a șeasa bucată de zahar, Dinu scormonia prin niște hărți scrise, iar Doftorul vecinic activ, vedea de ciai.

„Eu am visat“, — începu la o vreme Bănățeanul d'ndu-și p'erul din frunte, — „că am avut at'ția galbină, încât o săptămână întregă mi-a trebuit de i-am măsurat cu mierța.“

Costache zimb' plin de ironie !

„Eu a trebuit să mă scol la 8 ore“ (— voia să zică ceva mare, căci de regulă nu se scula înainte de 11 ore —) și până la șeasă am tot scris la numărul care reprezenta avuția mea.“

„Pah ! ăise Dinu, eu a trebuit să seam'nen Austria întregă cu ace, ca să am cu ce c'ose sacii, în car' să-m' leg banii.“

R'ndul era acum la Pițulă, dar Pițulă durm'ia, pe buze cu un suris fericit, desigur visa că Blajeni i-au mărit stipendiul cu 20 fl la lună.

Începurăm însă deja a ne certa cine merită lauri înving'ătorului, când Ghiță ne sc'ose din încurcală :

„Eu, băieți, a trebuit să prefac marea întregă în cerneală, ca să am cu ce scrie în un singur număr bogăția de care mă învrednicise cel de sus !“

„Bravo ! trăiască Ghiță !“ — strigarăm din t'ote părțile, numai Camil zimb'ia în tăcere. Dar Ghiță nu se îndestuli cu gloria de a fi visat cele mai mari avuții, voia și înving'erea lui Camil, voia declararea, că f'antasia i-a dat de astă dată faliment ! „Stați băieți, mai vine Camil la r'nd și mai ști deacă el n'a visat și de astă dată mai mare lucru ca noi toți.“

Camil i-și aprinse un muc de țigaretă și începu a fuma. „Mai bine crutați-mă cu aceasta întrebare !“ ne ăise. Noi însă ne încăp'ăținarăm cu toții, nu voiam să-l dispensăm dela declararea înfr'ngerii sale.

„Te dai dară învins ?“ — întrebă Ghiță triumfător.

„Învins ? De ce ? Eă, pui de Român, . . . învins ? Nu voiam să me esplic, căci visul meu e trist, eu n'am visat decât lacrimi și sierițe. Și acuma i-m' vine să plâng, când me gândesc la acest vis — și Camil i-și sc'ose batista și-și șterse —

nasul — „Voï toți ați murit. Banățeanul și Costache, și Dinu și Ghiță și eu v'am îngriji pe toți în durata bolii vóstre, iar voi în semn de recunoștință m'a-ți numit de moștenitorul general al vostru !“

„Firea-î al naibiî de Camil“ — n'o dîse nici unul, dar o gândirăm toți

Mephisto.

### Afurisăniile jupânului Schmerzenherz.



- Pompieriî se compatimeasche familia tho !
- Se face thu mare osteneală gendarmilor !
- Se morî thu de dragul nevastei tîo !
- Nevasta tho se ceară „umsonst“ revision dela procesu tho !
- Zola-leben se scrie on broșur în aperarea tho !
- Brinda-leben se invite pe thine la cină !
- Cambiul tho s'e-l gireze Trif, Brinda și Voniga-leben !
- Se odichnește thu în Domnul !
- Grünfeld-leben din Făgăraș s'e fie cassaru tho !
- Se fi thu candidat de deputat și după alegere așa să te simțește thu de bine ca și cum s'a simțit Fischer Fidi-leben din Buteni după alegerea de membriî în congregația Aradului !
- Se n'ai thu roc de iarnă în seminarul din Arad !

— Se nu fi thu transportat în Siberia, dar s'e fi thu internat în seminarul din Arad !

— Se iubească pi thine nevasta tho cu căldura seminarului din Arad !

### Un bal la Blaj.

— Fantazie. —

Rîsete generale . . . zgomot asurzitor de voci . . . tușnete de rochiî . . . acordurile unui vals repede . . . miros de brad . . . apoi prav, fum . . . căldură de nesuferit . . . un bal în Blaj. Primul bal ! Lupte entusiastice pentru onórea de a figura pre invitări ca aranjier suprem . . . alergări necurmte s'e-ți adunî toaleta de lipsă . . . óre lungi de muncă neobosită în ornarea sălii . . . un bal în Blaj. Ce e la adecă dansul ? Ce e scopul lui ? Ritm, poezie transpusă în vieață odată . . . poezia a dispărut, a ramas încă forma . . . aci un picior de vers prea mult, colo unul prea puțin . . . se egalizează . . . Îmboldirî cu cotul . . . călcări pe ochiî de găină și alte comunicății gingașe . . .

Șed lângă ușa sălii de recreație și privesc în sala de bal. Cătă lume ! Ce toalete elegante ! Ce bogate damele în toaletă și totuși — seau póte chiar de aceea atât de decoltate . . . unde va și cum va trebuie s'e cruțe . . . și apoi domniî studentî. Acesta cu un „Kaiserrock“, care i era prea larg, căci îl împrumutase pentru aceas'ta sară dela v'erul seu — cela cu o jachetă, care ajungea până preste genunchi . . . altul cu un surtuc atât de strimt, încât nu cuteza s'e-l inbumbe de teamă s'e nu-l spargă în dos — și nu era al lui ! Fiecare representă în toaletă câte trei patru absentî . . . Ce se caut eu în lumea aceasta de reprezentanți ? Mai bine remân în sala de recreație, golesc o sticlă de vin și privesc la lumea dansătoare cum saltă de-a-lungul și de-alatul sălii. Aci trece pre dinaintea ușiî o părechie tineră în zbor rapid și ușor . . . 'mî închid ochiî și par'că me ved iarna în o sanie trasă de doi cai focoși . . . zăpada p'raie sub copitele lor . . . clopoțeiî sună . . . fulgiî de zăpada se alungă în joc resfălat . . . pocnesc din bici . . . hi ! hi ! . . . hop ! hop ! pst, băiate ! Încă o jumătate !

Dincolo trece o altă părechie . . . greoî, greoî abia mișcându-se din loc . . . el student tiner și aprig — ea b'etrână și neîdemnatică . . . și totuși dansează neîncetat . . . studentî n'o lasă s'e șadă . . . că d'ora e sócra nu știu căruî profesor și preste dóuë septemânî se dau calculiî !

În colțul opus de o jumătate de óră deja șede nemîșcată o feliță tineră și așteaptă, că cine-va se-o ceară la joc ! Sermana ! Mama ei — soția unui grec blăjan — i-și permisesese mai alaltăerî s'e ofere în t'erg pentru o găscă grasă cu 10 cr. mai mult decât o profesoreasă . . . și ea sperează încă, că vreun student o s'e cuteze s'e o ceară la joc ! Eminentî nu sunt

dansătorii, nu cutează, iar dansătorii nu sunt eminenți — nu cutează. Sermana! Nu știe pôte, că preste două septemânii se dau calculii.

Pagubă, că nu știu stenografa . . . în Blaj nu se propune . . . ași putea păstra pentru posteritate atâtea conversații minunate . . . „La ce te prefaci așa! O știu bine, că i-ai scris!“ și zimbând îl amenință cu degetul — „Mi-a spus-o ea! Nu trebuie să roșești . . . ști, noi suntem pretinele cele mai bune, n'avem una pentru cea alaltă nici cel mai mic secret . . . suntem nedespărțite ca la Romani ceii vechi renumiți pretinți Oreste și Epaminonda“ . . . Tatăl ei e profesor de istorie!

— Da domnișoră, tatăl dumitale e profesorul cel mai cuminte! E apoi om atât de bun . . . Eri în decursul orei, sum anume septiman . . . — aș trecut nu-î mai aud.

Acuma să oprește înaintea ușii o altă părechie. El tinerel, ea încă nu era de 40. El îi explică ceva.

— Mâne desigur o să avem timp frumos domnișoră, căci ă . . . ă presiunea atmosferică — Blajul are stație metereologică — zace asupra Europei de nord și după aceea ă . . . isotermele . . . da isotermele. Isotermele sunt anume împreunarea acelor puncte, acelor puncte, — stai numai o țirucă domnișoră — da al acelor puncte, cari au aceeași temperatură. Era să le confund cu isobarele, cari se numesc acele linii, cari . . .

Băiate! Încă o jumătate!

M. Aegea.

### La assentare.

*Recrutul:* Sum surd ca pământul, d-nule, n'aud nimica.

*Medicul:* De când ești surd.

*Recrutul:* Din naștere.

### Știri teribile.

\* **Preot cu crucea 'n spate.** Marele meșter de „obșaguri“, părintele Lazar Oprea din Chisindia cu ocaziunea alegerei trecute de membrii în congregația Aradului s'a purtat atât de brav, încât Românii de bine aș început a voma de greața lui. Ca totdeauna, așa și cu aceasta ocaziune, „bravul“ duhovnic a făcut pe Iuda, care tradează pe Cristos. Nici habar n'a avut de *candidații partidului național*, fără și-a condus turma cuvântătoare la vâlăul jidovului Fischer Fidi(bus), alias Adolf-leben, care are marele merit de a fi bogat din sudorea bietului popor român. De altmintrelea popa Oprea are frumosul obicei de a juca nu după fluierul duiosului cioban român, fără după harmonica jidovească. Pentru aceasta ispravă mârșavă a d-sale ar trebui, că *nana Lena* să-î pieptene puțin cu piepteni ceii de călți.

Poporul din Chisindia e un popor brav, românii

fôrte buni, dar ce folos, când destinele lui sunt depuse în mâinile unui duhovnic de calapodul lui Oprea, care e renumit în ale „predicelor“, bune de ascultat numai după mâncare, ca se nu strice pofta.

Românii chisindani! Deșteptați-vă odată din somnul vost secular și uitați-vă în jurul vostru ca să vedeți și să vă convingeți, că prescura voastră o băgați în gura aceluia, care prin sfaturile lui la alegerea trecută numai rușine v'a adus pe cap. Cine suflă într'o carabiță cu Fischer Fidi și cu alți jidovi, acela nu pôte fi mai mult prieten Chesariului, acela nu e mai mult preot cu crucea 'n frunte, fără cel mult cu *crucea 'n spate*. De preotul *Brădean* și învățătorul *Ardelean* acum nu amintim alta decât numai atâtea, că de altădată ar fi bine se iee ei conducerea poporului și să nu-î lase pradă jidovismului distrugător de tot ce e creștinesc.

Bravo părinte Oprea! Te-ai documentat adecă de un fôrte bun „sfêrcălău“ în pipa lui Fischer Fidi. Fi deci asigurat că de acum nainte nația te va aprețui după merit.

#### \* Temperatura universală :

În Paris	---	---	---	5° C.
» Sibiiu	---	---	---	4° C.
» Micalaca	---	---	---	3° C.
» Siberia nordică	---	---	---	1° C.
» Arad	---	---	---	2° C.
» seminarul din Arad				10° C sub zero.

#### \* Seminarladă aradană.

Frunză verde de frăgar,  
Ardă-î focu Seminar . . .!

Așa deacă ar cânta bieții bogoslovi pravoslavnicii din Arad s'ar mira pôte lumea, dar nu s'ar mira acei omeni cari cunosc bine împrejurările seminariale și cari știu bine, că Siberia de nord nu e numai pe dunga sudica a mării înghetate, fără e și într'e păreții Seminarului din Arad.

Lumea, ce-i drept, s'ar mira, dar' bieții teologi s'ar mai putea încălzi câte o țiră, căci mare necaz a dat preste sermanii de ei, cuptorele nu sunt drese, fumeșă și mai nu știu ce — iar reverendissimul domn director — durere — nu-i hornar să le dregă.

Bieții seminaristi! Mai țilele trecute când era gerul așa mare, că chiar și afurisăniile înghetaseră în gura jupânului Schmerzenherz — un biet seminarist ar' fi murit de frig, dacă domnul profesor Ciorogariu — Dumnezeu să-î țină la mulți ani — n'ar fi avut inima bună făcându-i se milă de el, vedându-l tot vênăt și nu l'ar' fi mânat la sôre.

De ce nu chiamă direcțiunea un hornar din afară? E o taină cu șapte peceturi, în fața căreia chiar și Dr Spaimă amurșeste, el, care știe deslega tainele cele mai mari. Mângaierea bieților seminaristi e că cel puțin n'o să se topească untura lor — ce n'o au, căci și vîptul din seminar e așa de minunat, încât chiar și domnul Brinda ni s'a plâns de concurența ce-i-o face

direcțiunea, care nu știe da seminariștilor nici când destul de — puțin de mâncare.

## TELEGRAME.

— Sosite prin fire de tort. —

**Brașov**, la 24 nov. n. D-nul Arsenie Vlaicu cu ocaziunea alegerii de deputat congresual în Brașov numai că a ars pe Ghiță Pop, dar 'l-a și fript. Drept ce acum vrea să-și transformeze numele în „Fripsenie“, iar naufragiatul Ghiță în Sughită.

**Făgăraș**, la 23 nov. a Fișpanul Bauszner Găde a primit ați o epistolă din partea lui Grünfeld Năcxî în care acesta protestează energic în contra învinuirii de a fi defraudat. El — țice — n'a defraudat, fără numai și-a luat bani de călătorie cu nobila intențiune de a cutreera continentul ca să prință pe Krivány. La aceasta categorică deslucire, fișpanul va convoca în curând o adunare comitatensă extraordinară, unde să va propune lui Grünfeld vot de încredere.

## Minunea minunilor!!!



Da! Așa este, on. cetitori și dragălașelor cetitoare! E o adevărată minune, că Dumnezeu Sfântul mai rabdă pe aceia, cari nu prenumără la „Vulturul“, când știut este, că deacă n'ar exista „Vulturul“, pământul anevoie s'ar învârti în jurul osiei sale și când știut este, că norocul fiecărui muritor este în strinsă legătură cu procurarea acestui organ officios archipăsăresc?!...

Sau ce credeți, on. cetitori și dragălașelor cetitoare, că Sultanul Abdul Hamid, marele padișah al imperiului otoman, ar fi primit ore cu atâta pompă pe împăratul Wilhelm al Germaniei, deacă n'ar fi știut cu siguritate, că acesta e un vechi prenumărant al „Vulturului“; sau ce credeți, ore chestia lui Dreyfus ar fi luat un avânt atât de îmbucurător pentru „alianța sfântului popor“, deacă jupânul *Schmerzenherz* n'ar fi intervenit cu cunoscuta-i vază la guvernul francez; ori cugetați, că dora Goldiș, care nu e prenumărant la „Vulturul“ va isbuti să fie metropolit? A trecut baba cu colacii.

Cu un cuvânt: fără de a avea prenumărat „Vulturul“ nimenea nu poate aspira la ceva bun, iar cine-l poartă, fericit este și va fi în totă vieașa lui, pentru că „Vulturul“ e făcător de minuni, iar prenumărarea lui învâlvă în sine culmea fericirii.

Dar iată una din multele și plăcutele minuni: Întră prenumăranții „Vulturului“ au fost și câțiva

jidovi; aceștia apoi la cetirea primului număr de atâta umor ce conține au isbucnit într'un puternic ris, au ris atâta până ce au crepat de ris.

*Nunc venio ad grandissimum:*

Ore ministrul președinte Sturdza al României ar putea sta atâta vreme la putere, deacă n'ar fi prenumărant la „Vulturul“?

Ore Țarul Micula al Rusiei ar fi propus desarmarea generală, deacă n'ar fi cunoscut din „Vulturul“ pe vitejii Matraguna și Micula Strêmbii?

Ore Hossu Vili ar fi putut cândva ajunge de canonic deacă n'ar fi abonat la „Vulturul“?

Ore Gusti Bunea ar fi ajuns de canonic deacă n'ar avea intențiune de a prenumăra „Vulturul“?

Ore Vichi Szmigelsky ar fi putut ajunge de canonic, deacă n'ar ceti regulat numărul din „Vulturul“ ce se trimite în schimb cu „Unirea“?

Ore pe Împăratul Wilhelm în călătoria sa pe la Palestina nu 'l-ar fi omorît anarhiștii deacă aceștia nu știeau că e prenumărant la „Vulturul“?

Ore Împăratul Chinei ar fi fost el detronizat deacă era abonat barem la un exemplar numai din „Vulturul“?

*Nu și nu și iară nu!*

Deci, on. cetitori și dragălașelor cetitoare, vă rog să fiți atenți și atente la beneficiile ce vor fi de ați înainte împreunate cu prenumărarea acestui organ archipăsăresc făcător de minuni:

a) toți și toate vor avea dreptul de a ride neîntrerupt de dimineața până seara;

b) acest ris va fi scutit de orî-ce dare erarială;

c) vor avea marele avantajul de a se prenumăra la mai multe exemplare chiar;

d) vor avea dreptul de a nu rămânea în res-tanță;

e) vor avea dreptul de a nu umbla cu parapele când e secetă;

f) vor avea marele favor de a bea apă când n'au vin și de a mânca mămăligă când n'au friptură;

g) deacă vor avea țile, au avantajul de a ajunge la etatea de 100 de ani;

h) însurății vor căpeta fete bogate deacă acestea vor avea părinți bogați;

i) fetele se vor mărita cu junii frumoși deacă aceștia nu vor fi urși; la astfel de ocaziuni vor figura ex-offo Dr Hodoronc ca naș, Istratie Plăcintă și Lumpacius Vagabundescu ca paranimfi, vlădicul Colac ca cununător și Dr Spaima ca și cantor.

Deci: ce mai vreți? Aha, încă una mai vreți, anume, ca să știți, cu ce preț se pot procura toate acestea fericiri, drepturi și avantajii?

Iată cu ce preț:

### „VULTURUL“

Pe un an	---	---	---	6 fl. — cr.
Pe 1/2 de an	---	---	---	3 fl. — cr.
Pe 1/4 de an	---	---	---	1 fl. 60 cr.

## Partea serioasă.

— Cerem scuzele on. abonații ai noștri, pentru că am întârziat cu edarea «Vulturului». Ne vom nisui însă a rebonifica aceasta mare întârziere prin aceea, că și numărul proximo, care va apărea preste 6 zile, *va consta tot din 12 pagini.*

*Administrațiunea.*

### Avis.

Preste câteva zile va eși de sub tipar :

#### Espunerea spiritismului de D. Voniga.

Studiu complet și la noi unic în această specie de literatură. — Cartea se va estinde preste 200 de pagini și va cuprinde întreagă istorie a spiritismului și toate speciile de arte secrete și manifestațiuni spiritistice.

Cei ce doresc a avea aceasta carte *unică și interesantă* sunt rugați a o abona încă de acuma de la autor în *Arad* (strada Deák Ferencz nr. 18) cu prețul solvit înainte de **1 fl. 50 cr.**

### BIBLIOGRAFIE.

„**Enciclopedia Română**“, publicată din însărcinarea și sub auspiciile „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ de Dr. C. Diaconovich.

A apărut fasc. XI. care cuprinde articolele Copepode—Damé, mult preste o miă la număr. Cu acest fascicol „Enciclopedia“ își începe volumul II. care va avé să se termine în decursul anului 1899 și va ajunge la litera M.

Această mare publicațiune, fascicol de fascico arată un îmbucurător progres, care dovedesce că atât redacțiunea cât și colaboratorii externi au trecut preste greutățile începutului și știu profita de experiențele făcute.

Publicațiunea ia un caracter tot mai unitar și mai armonic, atât cu privire la aranjament cât și la limbă : tot mai puțin se simte că autorii Enciclopediei se recrutează din atâte cercuri deosebite.

Dintre articolele mai însemnate ale ultimului fascicol amintim : biografiile românesce : Coșbuc, Cosma, Cosmovici, Costache Veniamin, Costin, Costinescu, Cotorea, Cotruzzi, Cozacovici, Cozub, Crainicean, Creangă, Crețu, Crișan, Culian, Cuza, Dabija, Damascen, Damé, etc. ; apoi în materie geografică : Cotnari, Cotroceni, Covurluiu, Cozia, Craiova, Crimea, Croația, Dalmația, Dâmbovița ; dintre articolele istorice sunt de deosebit interes : Corvina, Cruciate (Floru), Custozza (Herbay), Cumani, Dacia (toate trei de D. Onciul), iar în materie științifică : Craniu și Creer (Vaschide), Creștinism și Criticism (Dragomirescu), Dalac (Dr. Felix), Covasna, Cura, Băile în Dacia (Dr. Vuial), etc.

Fascicolul este împodobit și cu o serie de ilustrațiuni foarte reușite, precum sunt : Liceul din Craiova,

4 tablouri la art. Craniu și Creer, lucrate în stabilimentul Brockhaus din Lipsca, etc.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (deposit general pentru România : E. Storck, București) și se primesc numai pentru publicațiunea întreagă. Prețul de prenumerare : pentru un tom broșurat fl. 10.—, compactat fl. 11.60 (în România Lei 25.—, resp, 28.50). În deosebi amintim, că abonații, cari la timpul său au achitat numai prețul tom. I. au să trimită fără amănare și prețul tomului II. ca să li-să pôtă expedia fascicolul nou apărut și cele următoare.

## Tram, tram, tram !!!



*D. Voniga.* I-ți satisfacem cu plăcere.

*D. A. G.* (București) — Ai drept. Nu se pôte nega că liberalii din România au susținut în anii din urmă partidul nostru național. Nici nu o negăm câtuși de puțin, că l-au susținut dar l-au susținut cum

susține funia pre cel spânzurat — sugrumându-l.

*G. B.* (D.) Te-ai superat nene ? Nu-ți plac glumiile foii noastre ? «Eu n'asî dorî să fiu redactorul Vulturului» — ne scrii mâhnit. — Suntem de acord nene. — «Nici eș!» — înțeleg să fi.

*D-șorei Miș.* Ne potrivim de minune în gusturi. Ai drept. Manualul cel mai bun de poetică pentru o damă e — cartea de bucate ! Salutare.

*Bl.* in (Bl.) — Trei fețe întregi, în care ne espuî pre larg «idea» dumitale. Te felicităm de o descoperire așa senzațională, dar' veți ai de grijă să nu móră de plict seală în lipsă de societate. Ar fi pagubă de un fêt așa rar.

*Jurist.* (P.) «Femeia e falsă ca o măță!» — în cepi și apoi în acest ton continuezî încă pre o față și jumătate. Te-a tradat și vrei să te resbunî ? Lucru firesc, pre care-l înțelegem și noi. — Dar' nu putem permite, ca în fôia noastră, care a fost și va fi totdeauna aperiătorea celor slabi, să se atace ființe, cari nu se pot apêra. — Sermanele mâțe !

*S. student* (B.) Ne întrebî, dacă o limbă se pôte înveța în 14 zile, cum i-ți anunță reclama ? De ce nu ? N'ai decât să înveți fiecare zi  $\frac{1}{14}$  parte a limbii.

*Vechiî abonent.* Ce e lege și întemplantare ? Nimic mai ușor decât să respunđi la aceasta întrebare. Să te îndrăgești de o fată frumoasă e — lege, să-o iai de soție — întemplantare. Să-ți împrumuți, când plouă, un ploier e — lege, să-l inapoiez iarăși — întemplantare. Să abonezi «Vulturul», să-l primești regulat să mori de ris iarăși e — lege, dar' să trimiți abonamentul la timp — întemplantare. — Apelăm la toți abonații noștri să nu ne lese în voia «întemplantării.»

*Lin.* (B.) Fôrte corectă observare. Vântul de nord e totdeauna rece, orî din ce parte ar sufla.

*D. avocat.* (A) Nu incape îndoială. Și la noi sunt mulți bărbați politici, cari au convingerile lor proprii. Noi și-am putea numi unul, care are chiar două convingeri — deosebite. Mulțamită pentru cele trimise !

*Urs.* (C.) Ne întrebî ce să faci, ca să ajungi iarăși la paralele dumitale împrumutate unui pretin, dela care n'ai însă nici o adevărîță. — Scrieî o recercare, în care-l rogi

să-ți trimită datoria — duplicând însă suma adevărată. Fi sigur că o să-ți răspundă rectificând erorea și apoi ai o adevărată în mână. Nu te teme, că o să presupună cu ce scop i-ai scris! N'o să te țină așa cuminte, după ce ai fost atât de prost să-ți împrumuți parale.

**Simin.** Da, Aegea va scote în curând un volum de amintiri: «Pribeag». Scrisorile le poți trimite la adresa noastră, noi o să i-le predăm. Salutare!

**Blondin** În n-rul trecut ți-am dat deja un răspuns destul de clar, cătră care mai adaugem următoarele: D-ta ești cantor și nu poet, dar deacă vei ști așa cânta precum și face poezii, atunci deșu, nu meriți strolele cantonale. Una ne miră: De unde ți-ai luat pseudonimul «Blondin»? Noi avem un vechi colaborator «Blondin» care de presinte e în Arad și ferească-te sfântuleșul ca să știe el, că d-ta te încerci ai usurpa pseudonimul, căci la moment te-ar băga în vipt la fratele Brinda.

**Adorătorul d-sorei E.** (Sibiiu.) Nu se pot publica; nu că d'ora ar fi rele, fără pentrucă ni s'ar aprinde f'ia de un amor atât de înfocat. Încearcă la alta f'ie mai drăgost'ă. Vișuri primim bucuros, ma și poezii chiar, deacă ele au caracter umoristic.

**Acade** (Blaj.) Am fost în mare rătăcire. Autorul telegramei menționate este un student. Pardon.

**Delabirt.** Ah, ce pseudonim potrivit! Grătulăm!

**Atob.** De abia acum i-a venit rëndul. Cealaltă însă (De la sate, schiță furustuită) fiind prea presonală, nu se va publica. — Scrie-ne, cari numeri i-ți lipsesc și noi ți-i vom trimite preabucuros.

**Don Ramiro.** Așa dormi de tare, încât de aici i-ți aușim horcăitul. Bine faci, dormi numai liniștit; la ce să-ți mai bați capul cu «anecdote populare»? — Salutări!

**Septimiū.** De mult n'am mai primit nimica. Ce p'ote fi cauza?

**Ecica.** Hodorone în Oradea, Dr. Spaima în Beinș, Colac e fictiv. Salutări cordiale!

## „VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: Arad, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2

Intemeiată la 1887,

Capital de acții: fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 100000.

Depuneri fl. 1.000.000. Circulația anuală fl. 15.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abzicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abzicere.

Depuneri se pot face și prin poștă și se efectuesc momentan după sosirea comandai

11-12

Direcțiunea institutului.

## Reuniunea-Gizella,

înființată sub patronatul Alteței Sale imp. și regale archiducesa Gizella spre măritarea fetelor.

Capitalul asigurat: 51,815.000 fl. Numărul membrilor 81.834 de fete asigurate. Fondul de rezervă: 10,796.392 fl. elocați în valorii hipotecare și în căși. Fonduri de asigurare: 365.168 fl. Dividendele destinate spre împărțire pro 1897: 99.660 fl. Dividendele plătite membrilor de la 1884 încocși: 526.681 fl. Starea „fondului pentru măritarea fetelor serace“ a fost cu finea anului 1897: 99.660 fl. Din acest fond s'a împărțit deja ca ajutor fetelor s'race de măritat: 49.255 fl.

## „GLOBUS“

Societate pentru asigurarea vieții în Viena.

Capitalul social: 2 milioane de corone.

Agentura principală al acestor institute e în Oradea-Mare (Nagyvárad) Hotelul «Vulturul negru» («Fekete Sas» szálloda), la reprezentantul general, d-nul **F. V. Oltean.**

Reprezentanți români se primesc pe lângă condițiunii foarte avantagiöse.

## Primul institut de asigurare pentru serviciul militar.

Sub patronatul Alteței Sale imp. și reg. archiducele Iosif.

Capital de asigurare: 30 de milioane de corone.  
Fondul de asigurare: 2½ milioane de corone.

## Bancă de asigurare bavareză hipotecară și de schimb contra accidentelor în München.

Fondată la anul: 1835

Capitalul social: 44,285.714. mărci.

Fond separat de asigurare: 3,000.000 mărci.  
Starea tuturor fondurilor de rezervă: 60 milioane de mărci.

CAFEA!

S U P K A G.

CAFEA!

COMERCIANT MARE DE TÓTE ARTICOLELE SPIȚERIEI.

Oradea-Mare (Nagyvárad) piața Bémer, lângă podul mic.

MARE COMERCIU DE **C A F E A** DE TÓTĂ SPECIA.

Având în vedere, că acest articol (cafeaua) este **col mai necesariu** în totă casa, mi-am arangiat prăvălia astfel, că în acest articol binecuvântat pot se rivalizez cu oricare prăvălie din țară. — Mi-a succes a afla isvorul de unde pot primi acest articol **cu un preț ne mai audțit de ieftin**, astfel sum în plăcuta poziție de a putea servi on. public — de și pe lângă un prea modest câștig — chila din cea mai fină și cea mai veritabilă cafea de Cuba

numai cu 1 fl. 40 cr.

Comandele dela 5 chile în sus se trimit scutite de porto și se efectuează cu cea mai mare punctualitate.

Pe lângă acest articol prăvălia mea este bogat asortată în toate articolele de spițerie, precum: *Rumuri de Londra*, cele mai escelente *vinuri de masă* (albe și roșii), *luminări*, tot felul de *pești conservați*, *creolin*, *săpunuri*, **zăchar**, *cognacuri*, *Champagne*, *liqueur*, *cașuri diferite*, *brânză*, etc. cari articole se vând cu cele mai moderate prețuri.

*Pun mare pondă pe comandele din provincă, cari le efectuează în 48 de ore, așa, că atât în măsurarea dreaptă, cât și în calitatea bună a marfei comandate, precum și în serviciul prompt, deja la prima comandă vroiesc a merita pe deplin încrederea publicului românesc din provincă.*

Rugând părtinirea valorosului public românesc, mă subscriu cu stimă.

G. S U P K A.



## NINON de LENCLOS.

De pe secretul renumitei frumusețe istorice: de a rămâne pururea „tineră și frumoasă”, în fine s'a ridicat vëlul și ați-l puteți oricine obține în forma de „mijloce cosmetice și de chiteala-Ninon” în farmacia opidană la „Vulturul negru” alui **STEINER MIHÁLY** din **Timișoara-Cetate**, vis-à-vis de biserica seminarului.

Dintre aceste cele mai renumite sunt:

**Ninon, pomadă pentru obraz și mâni.** Cea mai bună pomadă de obraz din lume, care prin efectul ei minunat a scos pe toate celelalte din circulație. Prin folosința ei dispare repede orice pată de pe obraz, ori mâni. N'a rămas fără de efect încă nici un cas de folosință. *O cutie costă 60 cr.*

**Ninon, săpun pentru obraz și mâni.** (Savon de Ninon). Cel mai perfect săpun spre curățirea completă a obrazilor și mânilor. Înmoie pielea și-i dă elasticitatea ei naturală, dar ca să-și aibă efectul dorit, pe lângă folosirea pomadei Ninon numai acest săpun e consultat a se folosi. *Prețul unei bucăți 40 cr.*

*Care e cea mai bună pudră (Poudre) din lume?*

Aceasta întrebare o auzim repeșindu-se de sute de ori zilnic!! Enigma e deslegată deja: Cum-părați damelor din renumita

**Pudră de Ninon** și apoi singure veți ști da răspunsul, că cea mai escelentă pudră este aceasta. Se lipește bine de față, de abia se poate observa pe ea și totuși împrumută obrazului o albeală frumoasă și e cea mai inocentă pudră dintre toate câte există. Se poate căpeta în trei feluri de culori. *O cutie originală costă 1 fl.*

**Ninon-Crème**, un fel de pomadă scutită de unsore, se poate folosi și ziua. Delatură cu o iuțea admirabilă ori ce pete de pe față și mâni. *O cutie originală costă 1 fl. 50 cr; o cutie de probă 1 fl.*

Acestea mijloce cosmetice (de frumuseță și chiteală) s'a dovedit deja de cele mai perfecte pe lume și se pot căpeta numai în **apoteca orașanească din Timișoara** (Városi gyógyszertár, Temesvár, belváros). Toate bucățile sunt provădute cu firmă și subscriere. Să se ferească deci fiecare de falsificățiile rele și s'ricăciose. La comanda dela 3 fl. în sus nu se compută pachetarea; dela 5 fl. în sus se trimite francate. *La comanda mai mară scădere din prețul fixat.*

**Magasino:** Török József, farmacist în Budapesta, precum și în toate apotecile mai mari din patrie.